

[Indenrigsministeren.]

2,9 Mill. Kr. Jeg skal i denne Forbindelse henvide til en Tabel, der findes under Nr. 6, og som kan være vejledende ved Vurderingen af det fremtidige indbyrdes Forhold mellem de tre Kommuner i skattemæssig Henseende. Som man vil se af de Beregninger, der er gennemført i denne Tabel, vil ogsaa efter Udligningen Frederiksberg og Gentofto kunne glæde sig ved et ikke uvæsentlig lavere Skattniveau end København. Jeg siger udtrykkeligt, at denne Tabel kan være vejledende med Hensyn til de fremtidige Forhold, idet man jo ikke maa glemme, at en fremtidig større eller mindre Konsolidering inden for de tre Kommuner i høj Grad kan forrykke det indbyrdes Forhold, men jeg mener dog at have Grund til at sige, at en saadan Forrykkelse paa Grund af en fremtidig anden Konsolideringspolitik inden for en af disse Kommuner vanskeligt kan tænkes at kunne forrykke Forholdet til Skade for Frederiksberg og Gentofto, idet, som jeg allerede har nævnt, Frederiksberg jo *har* haft Lejlighed til større Formueopsparing, medens det sikkert modsat for Københavns Vedkommende maa siges at staa som et Maal, jeg kan maaske sige staa som en Nødvendighed, at genoptage de af Krisen afbrudte Konsolideringsbestræbelser.

Imidlertid er der selvfølgelig et indre Sammenspil mellem det Forslag, jeg her forelægger om Udligning mellem København, Frederiksberg og Gentofto, og det Forslag, jeg før forelagde om Landsudligningen. Jeg kan udtrykke det paa den Maade, at naar Landsudligningen er gennemført, vil derigennem efter de foreslaaede Regler automatisk de to Kommuner Frederiksbergs og Gentoftes Tilsvar gaa ned i Kraft af, at hele Udgiftsniveauet i Kommunerne er sænket; Frederiksbergs Tilsvar vil da regnet efter 1934 gaa ned til 2,9 Mill. Kr. og Gentoftes Tilsvar til 1,8 Mill. Kr. Ærede Medlemmer, der eventuelt maatte faa det Indtryk, at Nødvendigheden af en isoleret Udligning inden for de tre Hovedstadskommuner vil være mindre efter Gennemførelsen af Landsudligningen, vil ved en Undersøgelse af Forholdet se, at den bestaaende relative Ulighed de tre Kommuner imellem kun i ringe Grad vil blive berørt af Landsudligningen.

Der bliver selvfølgelig Lighed i Skatter med Hensyn til de bestemte Omraader, som de nye fælleskommunale Skatter omfatter; men for hele den Beskatning, som bliver tilbage som Kommunalbeskatning, liggende uden for de fælleskommunale Skat-

ter, vil stadig den meget store Forskel i Vilkaar bestaa.

Jeg skal endnu nævne, at Forslaget i Afsnit IV indeholder værdifulde Bestemmelser om en Ordning af fremtidigt teknisk Samarbejde mellem de tre Kommuner, her er Tale om, Bestemmelser, der er Enighed om fra alle Sider. Der fastsættes Regler for, hvorledes enhver af de tre Kommuner, naar den finder, at en af de andre Kommuner eller begge Kommuner bør deltage i en teknisk Foranstaltning, som berører de to eller de tre Kommuner, og der ikke opnaas Enighed derom, kan forelægge Spørgsmaalet for en i Anledning af den paagældende Sag nedsat Voldgiftsret, der kan træffe Afgørelse saavel angaaende, hvorvidt Samarbejdet skal finde Sted, som angaaende Omfanget af og Grundlaget for Samarbejdet. Voldgiftsretten skal bestaa af 3 Medlemmer for hver af de Kommuner, der er interesseret i Sagen, med en af Præsidenten for Højesteret valgt Opmand.

Jeg har nu redegjort for Forslaget og for det store saglige Arbejde, der har fundet Sted dels i København—Frederiksberg-Kommissionen og dels i Gentoftoudvalget, og som danner Baggrunden for Lovforslaget. Jeg skal endnu kun tilføje, at Chefen for Statistisk Departement i Gentoftoudvalget har afgivet en i Betænkningen (Side 35) optagen Udtalelse om det foreslaaede System, hvor det hedder, at han paa Grundlag af de i Udtalelsen omtalte Undersøgelser skønner,

„at Reglerne for Udligningsberegningen, herunder Anvendelsen af Udgifts- og Skattetallene, under enhver rimelig Forudsætning vil være anvendelige til Opnaelse af de tilsigtede Resultater“.

Jeg tror, jeg kan sige, at det er et enestaaende grundigt og dygtigt Arbejde, der er udført i de to Kommissioner, her er Tale om, og at de Mænd, der fra de forskellige Sider har deltaget i dette kolossale Arbejde, og som har repræsenteret forskellige Interesser, fortjener Tak for deres Indsats. Jeg har i disse Betænkninger sporet, at Deltagerne i Forhandlingerne har behandlet Problemerne ikke fra snævre Synspunkter, men som Problemer, der er af afgørende Betydning for en sund Udvikling af det fælles Bysamfund, der udgør Landets Hovedstad.

Efter de foreliggende Betænkningers Afgivelse har disse været sendt til Udtalelse til Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser, og de to Kommuners Svar findes optaget i Lovforslaget som Bilag C og D.